

men — zoals schrijver het uitdrukt — deze accountant als het stiefkind zou behandelen. Maar bij dat al mag niet over 't hoofd worden gezien, dat bij vele vraagstukken in de regeling van het beroep de interne accountant een andere plaats inneemt dan zijn collega in de vrije beroepsuitoefening. En men moet er dan ook geen miskennen van een interne accountant in zien, indien voor deze regelingen in het bijzonder de aandacht naar de openbare accountant uitgaat.

Wat de laatste opmerking betreft inzake de overschrijding van het eigen arbeidsterrein, had ik mijn artikel geschreven voor andere deskundigen dan de accountants, bijv. voor de raadgevende ingenieurs, ik zou dezelfde opmerking hebben gemaakt, wellicht in meer stringente bewoordingen. Zullen de accountants goed doen om zich bij de afbakening van hun werkterrein de beperkingen op te leggen in overeenstemming met hun bijzondere deskundigheid, het geldt niet minder voor alle andere deskundigen, die men op het terrein van de voorlichting van het bedrijf ontmoet. Inzonderheid wel voor de raadgevende ingenieurs, die naar de ervaring leert hun bemoeienis somtijds uitstrekken op een arbeidsgebied, dat beter aan de accountants ter bewerking kan worden overgelaten.

H. J. VAN DER SCHROEFF

DE BELASTINGDESKUNDIGE EN DE ORGANISATIE VAN HET ACCOUNTANTSKANTOOR

door F. J. Prause

Dit onderwerp wordt door Drs A. J. F. Reyn in het M.A.B. van October 1947 ter sprake gebracht. De conclusies, waartoe de heer Reyn komt, zijn in het kort de volgende:

- a. de accountant behandelt alleen belastingzaken voor z.g. controlecliënten, zodat slecht gecontroleerde cijfers aan de belastinginspecties overgelegd worden;
- b. indien voor de belastingzaken een belastingdeskundige aan het accountantskantoor verbonden wordt, heeft deze persoon slechts een adviseerende taak; de leider van het accountantskantoor tekent de stukken en draagt de verantwoordelijkheid;
- c. het is ongewenst dat het accountantskantoor z.g. belastingcliënten heeft. De naam van het accountantskantoor wekt de indruk, dat de in deze gevallen overgelegde gegevens ook gecontroleerd zijn, wat niet het geval is. Er wordt dus een te groot vertrouwen gewekt, tenzij zeer nadrukkelijk wordt vermeld, dat de cijfers niet gecontroleerd zijn. Laatstbedoelde vermelding wordt niet gewenst geacht;
- d. de meest rationele oplossing acht de heer Reyn dan het stichten van een zelfstandig belastingadvieskantoor ten gerieve van de belastingcliënten.

Met de conclusies onder a, b en c kan ik het volkomen eens zijn. De oplossing vervat in conclusie d bevredigt mij echter niet. Stel accountant A te O heeft een accountantskantoor onder de naam: Accountantskantoor A. Hij opent nu het „O'sche Bureau voor Belastingzaken”.

Nu moet hij voor verschillende cliënten ter Inspectie om aangiften toe te lichten. 's Morgens spreekt hij met de Inspecteur over de aangifte van een controleclient, en komt dus als accountant. 's Middags behandelt hij een zaak voor een belastingclient, en komt dus bij de zelfde Inspecteur als belastingconsulent.

Weet die Inspecteur nu nog, wat hij aan zo'n tweeslachtig wezen heeft? Hij kent A van vroeger als accountant; moet A zich nu 's middags voorstellen als belastingconsulent?

Mijns inziens moet het al of niet gecontroleerd zijn der cijfers duidelijk blijken uit de belastingaangifte. Zoals de heer Reyn opmerkt zal de client er niet van gediend zijn als vermeld wordt dat de cijfers niet gecontroleerd zijn. Dit aannemende, dan blijft er slechts één oplossing over, n.l. het opnemen op de aangiftebiljetten van (nog) een vraag:

„Werd aan U bij de invulling van dit biljet hulp verleend door een accountant, belastingconsulent of administratie- of boekhoudbureau? Zo ja, welke zijn de naam en adres daarvan?

Te beantwoorden door de accountant, belastingconsulent of leider van het administratie- of boekhoudbureau (bij het antwoord het kantoorstempel te plaatsen): Werd door U de administratie van in hoofde genoemde belastingplichtige over de periode, waarop de aangifte betrekking heeft, gecontroleerd?”

Is de client een handelsonderneming, dan is de beantwoording van de laatste vraag niet moeilijk; er heeft al of niet controle plaats gevonden.

Lastiger wordt het, als de client een zelfstandig beroep uitoefent (arts, advocaat) of een particulier persoon is. Een allesomvattende controle lijkt mij hier niet mogelijk. Wel is echter mogelijk, uitgaande van een bepaalde vermogensopstelling, het vermogen op een latere datum vrij nauwkeurig te benaderen en de inkomsten over een zekere periode af te leiden uit het vermogen en te controleren (liever gezegd: te beoordelen) op basis van gegevens uit de lopende en vroegere perioden.

Ik meen, dat de Inspecteurs deze handelswijze zeer zullen toejuichen.

HET A.B.C. VAN DE COMBINATIE ACCOUNTANT-BELASTING-CONSULENT

door H. J. Hebly

Nadat ik het artikel van Drs Reyn in de aflevering van October 1947 gelezen had, was ik aanvankelijk bekoord door de logische bouw van zijn opstel. De stoffen voor die bouw lagen reeds hier en daar verspreid in de vakliteratuur en in de herinnering van besprekingen onder vakgenoten. Maar Drs Reyn heeft dat samengevoegd en er een bovenbouw van gemaakt, op het fundament van Limperg's vertrouwensleer, welke blijkt geeft van een eigen stijlopvatting. In het bijzonder trof mij dit t.a.v. zijn oplossing voor de zgn. belastingcliënten. Van die oplossing (punt 4 van de Samenvatting) dacht ik eerst: dat is nu het a. b. c. voor het probleem dat ontstaan is uit de combinaties van de beide functies. Deze spontane indruk verdween echter bij overdenking van de Samenvatting.

In het 4e punt daarvan komt Drs Reyn, op zijn wijze voortbouwend op het fundament van het accountantsberoep — de vertrouwentheorie